

Jennifer – en diplomatisk spelare med aggressivitet!

Jennifer Larsson har rötterna i Sättra men flyttade till Vårberg 1998. I familjen finns en tvillingbror och en äldre syster som är en duktig handbollsmålvakt.

- Mina syskon spelade handboll men jag fick en märklig början när jag var 11-12 år. Pappa ringde en dag under Eken cup och sa att det fattades spelare i Polisen. Han berättade om alla regler i bilen dit, första matchen fick jag titta på och i andra matchen fick jag spela och gjorde mål! Det var extremt roligt, jag blev intervjuad i Söderort och sen fortsatte jag i Polisen. Jag gick över till Hammarby när man började resan i div. 2 och kom till Spårvägen i år.
- Jag studerar till biomedicinsk analytiker och blir klar i vår. Det kan vara svårt med arbete nu när Karolinska Institutet har anställningsstopp men förhoppningsvis löser det sej.

Jennifer har enkla men tydliga mål med sitt handbollsspel:

- Jag håller på så länge det är roligt och har ingen plan som sträcker sej fem – tio år framåt! Det har funkad bra i år, jag har ökat träningsmängden och känner att jag har utvecklats.

Det som ger Jennifer glädje i vardagen är när hon klarar sina studier och tentorna och får umgås med pojkvännen Nicko och sina vänner.

- Jag blir nästa aldrig riktigt upprörd men ogillar falsk- och ojusthet, när jag inte kan lita på folk och allt onödigt våld.

Jennifer beskriver sina bästa egenskaper som spelare med att hon har ett bra spelsinne, är en stark försvarsspelare och brukar fånga bollarna som kommer in på linjen.

- Mina bästa egenskaper som människa är att jag är snäll och diplomatisk, och jag försöker fokusera på det som är positivt och gör mej glad.

Ett eventuellt slutspel för Spårvägen kan bli dramatiskt:

- Jag tror verkligen att det finns en chans att vi kan göra värsta skrällen om alla är på topp, vi har flyt och har tur med returerna. Om vi ska lyckas måste alla tycka att det är kul att vara på plan och bidra med en 110%-ig vilja, inte stressa upp oss utan spela lugnt som ett riktigt bra lag. Vi måste visa styrka och att vi kan spela olika typer av spel. Mitt bidrag är att jag ska peppa alla andra och visa glädje. Jag ska vara aggressiv, inte släppa fram spelare som vill skjuta och vara enormt taggad.

En perfekt dag för Jennifer rör sej i Stockholmstrakten.

- Jag sover ut och går upp vid tiotiden för att äta en jättegod frukost. Det ska var försommar och vi äter ute på altanen. Jag träffar mina kompisar i stan, vi vandrar runt och shoppar eller fönstershoppar och stannar till för en fika på ett bra ställe. Mot kvällen träffar jag Nicko och vi intar middag på en bra restaurant i Jakobsberg med filé Oscar, potatisgratäng och en öl och avslutar kvällen med bowling eller biljard.

INTERVJU: MATS NORRSTAD